

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

08.11.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Zawieszenie terminów przedawnienia zobowiązania podatkowego na 54 dni zgodnie z art. 15zr ust. 1 pkt 3 specustawy COVID-19, wyrok WSA w Szczecinie z 7 października 2021 r., sygn. I SA/SZ 504/21 _____ 3

Dalsze wykorzystywanie nieruchomości w działalności gospodarczej darczyńcy a nieodpłatna dostawa towarów, wyrok NSA z 21 października 2021 r., sygn. I FSK 312/18 _____ 4

Zawieszenie terminów przedawnienia zobowiązania podatkowego na 54 dni zgodnie z art. 15zrzr ust. 1 pkt 3 specustawy COVID-19, wyrok WSA w Szczecinie z 7 października 2021 r., sygn. I SA/SZ 504/21

Rozstrzygana sprawa dotyczyła zobowiązania podatkowego PIT za 2011 r. którego termin przedawnienia, zdaniem organów, był zawieszony. Ostatnią z analizowanych podstaw zawieszenia biegu terminu przedawnienia były obowiązujące przejściowo (od 31 marca do 15 maja 2020 r.) przepisy specustawy COVID-19, zgodnie z którymi, zawieszeniu ulegały terminy prawa administracyjnego, w tym terminy przedawnienia.

Jednym z obszarów spornych w sprawie było rozstrzygnięcie, czy przepis ten wstrzymał także bieg terminów przedawnienia zobowiązań podatkowych.

Zdaniem WSA w Szczecinie, z uwagi na fakt, że przepisy prawa podatkowego stanowią przepisy prawa administracyjnego, przepisy specustawy COVID-19 zawieszają bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Jednocześnie, sąd ten powołał się na wydawane dotychczas orzecznictwo innych wojewódzkich sądów administracyjnych w tym zakresie. Sąd ten wskazał, że okres zawieszenia biegu terminów przedawnienia zobowiązań podatkowych wyniósł 54 dni.

Komentarz eksperta

Przepisy specustawy COVID-19 zawieszającej terminy prawa administracyjnego budzą kontrowersje od momentu ich wejścia. Przepisy o zawieszeniu terminów odnoszą się do „terminów prawa administracyjnego”. Kwestia czy prawo podatkowe stanowi część prawa administracyjnego (wprost wskazanego w specustawie) stanowi od wielu lat przedmiot debat przedstawicieli nauki i doktryny. Debaty te, jak dotąd, nie przyniosły jednoznacznego rozstrzygnięcia na gruncie nauki prawa.

WSA w Szczecinie opowiedział się za stanowiskiem, zgodnie z którym specustawa zawiesiła bieg terminów przedawnienia. Omawiane orzeczenie wpisuje się w tym zakresie w ogólną linię orzeczniczą WSA. Na chwilę obecną, brak jest prawomocnych orzeczeń NSA, które potwierdziłyby lub skrytykowały stanowisko WSA.

Wydawane dotychczas wyroki zmuszają podatników przy ocenie ryzyka związanego z kontrolami i postępowaniami do uwzględniania wydłużonych terminów przedawnienia. W przypadku utrwalenia się linii orzeczeń podobnych do komentowanego wyroku, terminy przedawnienia, które biegnęły w 2020 r. mogą upłynąć 54 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, dając organom podatkowym dodatkowy czas na weryfikację rozliczeń.

Specyficznym aspektem omawianego problemu jest to, że sami podatnicy opowiadają się zarówno za, jak i przeciw zawieszeniu terminów podatkowych, w zależności od własnej sytuacji. Pierwsza grupa występuje zazwyczaj w sytuacjach, w których podatnik spiera się o naruszenie wiążącego podatnika terminu wynikającego z prawa podatkowego (np. na złożenie oświadczeń związanych z podatkiem o spadku i darowizn). Druga grupa (tak jak w analizowanej sprawie) to podatnicy, którym zależy na przedawnieniu zobowiązania podatkowego.

Rozstrzygnięcie omawianej kwestii może przynieść spodziewane orzeczenie NSA, które może zapaść 9 grudnia br. w sprawie dotyczącej zawieszenia terminu na zgłoszenie nabycia spadku, opierającej się o te same przepisy specustawy.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

Dalsze wykorzystywanie nieruchomości w działalności gospodarczej darczyńcy a nieodpłatna dostawa towarów, wyrok NSA z 21 października 2021 r., sygn. I FSK 312/18

Istota sporu polegała na rozpoznaniu skutków podatkowych w podatku VAT darowizny udziału w budynku (oraz prawie użytkowania wieczystego gruntu na którym był on posadowiony), ale nadal wykorzystywanego w działalności gospodarczej darczyńcy. Rozstrzygnięcie sprowadzało się do odpowiedzi na pytanie, czy taka darowizna stanowi nieodpłatne przekazanie towaru opodatkowane VAT.

Zdaniem podatnika nie doszło do przekazania faktycznego władztwa nad rzeczą, zatem nie mogło wystąpić nieodpłatne przekazanie towaru. Sprawa trafiła do WSA w Lublinie, który wskazał, że dalsze wykorzystywanie budynku w działalności podatnika w niezmienionym zakresie pozostaje bez znaczenia dla oceny istnienia władztwa ekonomicznego. Decydująca w tym zakresie jest natomiast treść aktu notarialnego.

Podatniczka złożyła od wyroku skargę kasacyjną do NSA, który przyznał jej rację. NSA powołał się w tym zakresie na wyrok TSUE w sprawie C-48/97, Kuwait Petroleum. Jakkolwiek wynika z niego, że każde nieodpłatne wydanie towaru rodzi obowiązek opodatkowania, jeżeli podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego, to opodatkowaniu podlega tylko takie nieodpłatne przekazanie, które skutkuje konsumpcją tych towarów. Ponadto przesłanką opodatkowania nieodpłatnego świadczenia jest przekazanie na cele inne niż prowadzona przez podatnika działalność gospodarcza (brak kontynuacji tej działalności). Zdaniem NSA nie doszło zatem do przeniesienia udziału w sensie rozporządzenia nim jak właściciel, a zatem i do nieodpłatnej dostawy towarów.

Komentarz eksperta

W omawianym wyroku NSA wskazał, że dla celów VAT pierwszorzędne znaczenie ma

ekonomiczna treść transakcji. Przeniesienie własności w ujęciu prawnym, w tym poprzez jasne sformułowania aktu notarialnego, nie jest wystarczające, jeśli okoliczności konkretnej sprawy nie pozwalają przyjąć, że nastąpiło przeniesienie władztwa nad rzeczą (prawa do rozporządzania towarem jak właściciel).

Powyższe może mieć znaczenie na płaszczyźnie planowania przez podatników sukcesji prowadzonej przez siebie działalności. W tym zakresie pomocne dla podatników jest wyłączenie opodatkowania transakcji zbycia (w tym darowania) przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części. O ile darowizna przedsiębiorstwa w całości nie powinna generować wątpliwości po stronie organów podatkowych, to mogą się one pojawić przy darowiznie jedynie części składników majątkowych przedsiębiorstwa.

Wynika to z orzecznictwa kładącego nacisk na konieczność funkcjonalnego związku składników przedsiębiorstwa dla uznania ich za jego zorganizowaną część umożliwiającą kontynuowanie działalności. W rozpatrywanym przypadku darowizna budynku (wraz z prawem użytkowania wieczystego opodatkowanym według stawki przewidzianej dla budynków), mogłaby również korzystać ze zwolnienia VAT.

Wyrok NSA dostarcza zatem korzystnych argumentów podatnikom, którzy z jakichś powodów chcieliby przekazać w sensie prawnym część składników swojego przedsiębiorstwa innym osobom, zanim dojdzie do właściwego przeniesienia władztwa nad działalnością.

SEBASTIAN KOPACZ
KONSULTANT PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia zwiększenia wartości początkowej środków trwałych o nieodliczony VAT w przypadku dokonania transakcji nabycia nieruchomości w warunkach nadużycia prawa , wyrok NSA z 28 października 2021 r., sygn. II FSK 219/19	6
Skutki podatkowe na gruncie ustawy VAT odpłatnego zwrotu wyłączonej nieruchomości przez gminę na rzecz poprzedniego właściciela , wyrok NSA z 26 października 2021 r., sygn. I FSK 119/18	6
Rozliczenie na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT wypłaty świadczeń oraz należnych od nich składek dla pracownika B+R za okres dłuższy niż jeden miesiąc , wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2021 r., sygn. III SA/WA 895/21	6
Rozliczenie na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2017 r.) wypłaty świadczeń oraz należnych od nich składek dla pracownika B+R za okres dłuższy niż jeden miesiąc , wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2021 r., sygn. III SA/WA 793/21	6
Kwalifikacja na podstawie art. 15e ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy CIT kosztów usług informacyjnych alokowanych przez spółkę irlandzką do oddziału w Polsce , wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2021 r., sygn. III SA/WA 862/21	7
Przesłanki ustalania prewspółczynnika innego niż w rozporządzeniu wykonawczym MF w stosunku do działalności mieszanej gmin , wyrok WSA w Gdańsku z 26 października 2021 r., sygn. I SA/GD 867/21	7

Kwestia zwiększenia wartości początkowej środków trwałych o nieodliczony VAT w przypadku dokonania transakcji nabycia nieruchomości w warunkach nadużycia prawa, wyrok NSA z 28 października 2021 r., sygn. II FSK 219/19

Z wniosku wynika, że utrata przez podatnika prawa do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikała z ostatecznych decyzji organów podatkowych, które orzekły, że zakup nieruchomości został dokonany w układzie powiązań kapitałowo-osobowych. Przepis art. 22g ust. 3 ustawy PIT stanowi, że za wartość początkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych uważa się w razie odpłatnego nabycia poza ceną nabycia m.in. wartość podatku VAT, jeśli podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty podatku należnego o podatek naliczony albo zwrot różnicy podatku w rozumieniu ustawy VAT. Z treści tego przepisu, jak również z innych przepisów, nie wynika, że istnieją jakieś inne ograniczenia dotyczące możliwości powiększenia wartości początkowej o wartość nieodliczanego podatku VAT.

W analizowanej sprawie organ błędnie przyjął, że podatnik utracił prawo do odliczenia podatku naliczonego, gdy w istocie podatnik nie nabył prawa do odliczenia podatku naliczonego. Decyzja określająca podatnikowi zobowiązanie w podatku VAT ma charakter deklaratoryjny, a nie konstytutywny, w związku z czym należy w realiach rozpoznawanej sprawy stosować wykładnię językową art. 22g ust. 3 ustawy PIT.

Skutki podatkowe na gruncie ustawy VAT odpłatnego zwrotu wywłaszczonej nieruchomości przez gminę na rzecz poprzedniego właściciela, wyrok NSA z 26 października 2021 r., sygn. I FSK 119/18

Zwrot przez gminę uprzednio wywłaszczonej nieruchomości nie stanowi dostawy towarów i nie podlega regulacjom ustawy VAT, gdyż zwrotu nieruchomości dokonano w trybie przepisów działu III rozdz. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, czyli w ramach restytucji (przywrócenia) stanu sprzed wywłaszczenia. Kwota zwracana przez spadkobierców w ramach restytucji mienia nie stanowi od-

szkodowania. Czynności tej nie należy zatem utożsamiać z dostawą towaru w rozumieniu art. 5 oraz art. 7 ustawy VAT, lub z inną czynnością podlegającą opodatkowaniu VAT.

Rozliczenie na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT wypłaty świadczeń oraz należnych od nich składek dla pracownika B+R za okres dłuższy niż jeden miesiąc, wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2021 r., sygn. III SA/WA 895/21

Spółka jest uprawniona do rozpoznania na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT, kosztów kwalifikowanych w postaci świadczeń oraz należnych z ich tytułu składek w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności B+R pozostaje w ogólnym czasie pracy danego pracownika B+R, w miesiącu poniesienia tych świadczeń oraz należnych z ich tytułu składek (tj. w miesiącu zaliczenia tych świadczeń oraz należnych z ich tytułu składek do podatkowych kosztów uzyskania przychodów).

Rozliczenie na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2017 r.) wypłaty świadczeń oraz należnych od nich składek dla pracownika B+R za okres dłuższy niż jeden miesiąc, wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2021 r., sygn. III SA/WA 793/21

W stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2017 r., w przypadku wypłaty świadczeń oraz należnych od nich składek za okres dłuższy niż jeden miesiąc, podstawą do wyliczenia proporcji czasu przeznaczonego na realizację działalności B+R w ogólnym czasie pracy pracownika, powinien być okres, za który wypłacana jest premia (nagroda).

Uwzględnienie czasu pracy poświęconego na działalność B+R w okresie, którego dotyczy wypłacana premia lub nagroda, pozwoli na rzetelne obliczenie czasu pracy poświęconego przez danego pracownika na realizację działalności B+R w okresie, którego dotyczy premia/nagroda. Tym samym, pozwoli także na prawidłowe, rzetelne obliczenie kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT.

Kwalifikacja na podstawie art. 15e ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy CIT kosztów usług informatycznych alokowanych przez spółkę irlandzką do oddziału w Polsce, wyrok WSA w Warszawie z 28 października 2021 r., sygn. III SA/WA 862/21

Spółka irlandzka oraz jej oddział utworzony na terytorium Polski, spełniają definicje podmiotów powiązanych. Skoro więc koszty usług, o których mowa we wniosku, są w odpowiedni sposób alokowane do oddziału spółki w Polsce, który jest podmiotem powiązaniem ze spółką, to należności za te usługi, o ile są należnościami o których mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT, podlegają ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów podatkowych.

Wszelkiego rodzaju opłaty i należności za korzystanie z licencji, które są ponoszone, nawet w ramach globalnie ustalonego wynagrodzenia podlegają limitowaniu z art. 15e ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Kwalifikując niektóre spośród opisanych usług informatycznych jako usługi zarządcze czy doradcze organ oparł się na PKWiU i nie rozpatrzył istoty tych usług. Opisane usługi informatyczne, ich specyfika, rodzaj, cel jakie-

mu służą nie pozwalają na zakwalifikowanie ich do usług zarządczych czy doradczych.

Przesłanki ustalania prewspółczynnika innego niż w rozporządzeniu wykonawczym MF w stosunku do działalności mieszanej gmin, wyrok WSA w Gdańsku z 26 października 2021 r., sygn. I SA/GD 867/21

Proporcja inna niż wynikająca z rozporządzenia wykonawczego nie musi być najbardziej adekwatna. Wystarczy aby wybrana przez podatnika metodologia była bardziej reprezentatywna niż proporcja wskazana w rozporządzeniu. Generalnie, na podstawie orzecznictwa sądów administracyjnych należy przyjąć, że przy działalności mieszanej gmin, proporcja wynikająca z rozporządzenia jest w sumie najmniej reprezentatywna. Prewspółczynniki czasowe czy powierzchniowe są bardziej adekwatne przy działalności mieszanej gmin.

Przepisy ustawy VAT dają możliwość odrębnego ustalenia prewspółczynnika dla różnych sektorów działalności danego podatnika. A zatem, nieprawidłowa jest teza, że w gminie ma obowiązywać jeden współczynnik rozliczenia tych wydatków związanych z inwestycjami.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT do usług polegających na tworzeniu i komponowaniu muzyki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.644.2021.3.AZ	9
Możliwość zaliczenia do kosztów podatkowych wydatków, związanych z produkcją preparatów, które muszą zostać poddane utylizacji z powodu zakazu wprowadzenia ich do obrotu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.275.2021.3.PB	9
Kwalifikacja do źródła na gruncie ustawy CIT przychodu powstałego w związku z umorzeniem naliczonych odsetek od weksla, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 października 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.23.2021.1.HK	10
Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów kwalifikowanych wynagrodzeń pracowników oraz współpracowników, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.330.2021.2.AN	10
Sposób obliczania bezpośrednio kolejno następujących po sobie pięciu lat podatkowych dla celów rozliczenia przez spółki strat powstałych i nierozliczonych w latach poprzedzających pierwszy rok podatkowy PGK, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 25 października 2021 r., sygn. DD6.8202.4.2021	11
Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych prezesa zarządu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 października 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.229.2021.1.KW	11

Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy VAT do usług polegających na tworzeniu i komponowaniu muzyki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.644.2021.3.AZ

Umowy zawarte pomiędzy wnioskodawcą, a kontrahentami na tworzenie i komponowanie muzyki będą przewidywały przeniesienie lub częściowe przeniesienie praw autorskich. Tworząc wskazane utwory muzyczne, do których kontrahenci nabywają majątkowe prawa autorskie wnioskodawca będzie działał w charakterze twórcy/artysty. Wnioskodawca za tworzenie i komponowanie muzyki będzie wynagradzany w formie honorariów, w tym za przekazanie lub udzielenie licencji do praw autorskich lub prawa do artystycznego wykonania utworu.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że w przypadku przeniesienia praw autorskich lub udzielenia licencji na wykorzystanie utworów wnioskodawcy na rzecz klientów indywidualnych będących podatnikami w myśl art. 28a ustawy VAT, miejscem ich świadczenia, a tym samym opodatkowania, będzie państwo, w którym posiadać będą oni siedzibę swojej działalności. W przypadku zatem, gdy nabywcą będzie podmiot polski usługi te będą podlegały opodatkowaniu w Polsce. Natomiast, gdy siedziba nabywcy będącego podatnikiem znajdować się będzie poza terytorium kraju, opodatkowanie tej usługi winno zostać dokonane w kraju siedziby podatnika zagranicznego.

W przypadku zaś, gdy nabywcami licencji będą klienci indywidualni niebędący podatnikami, mający stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium UE, opodatkowanie tych usług powinno zostać dokonane w tych właśnie państwach. Natomiast sprzedaż licencji dla pozostałych klientów indywidualnych, niebędących podatnikami powinno zostać opodatkowane przez podatnika w Polsce, na podstawie art. 28c ustawy VAT.

Z wniosku wynika, że tworząc wskazane utwory muzyczne, do których kontrahenci nabywają majątkowe prawa autorskie wnioskodawca będzie działał w charakterze twórcy/artysty. Dane wnioskodawcy nie będą znajdować się w tytule utworu, ale fakt ich stworzenia przez wnioskodawcę będzie do wglądu publicznego. Działalność wnioskodawcy dotyczy również sytuacji, w której działa jako podwykonawca utworu do którego prawa ma jego klient, a wynagrodzenie wnioskodawcy jest jednorazowe. Wnioskodawca za tworzenie i komponowanie

muzyki będzie wynagradzany w formie honorariów, w tym za przekazanie lub udzielenie licencji do praw autorskich lub prawa do artystycznego wykonania utworu.

Stwierdzić należy, iż skoro wnioskodawca działa jako indywidualny artysta wykonawca i otrzymuje wynagrodzenie w formie honorarium, to świadczone przez niego usługi tworzenia i komponowania muzyki, które podlegają opodatkowaniu w Polsce, korzystają ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. b ustawy VAT. Natomiast w sytuacjach, gdy świadczone przez wnioskodawcę usługi polegające na tworzeniu i komponowaniu muzyki nie podlegają opodatkowaniu w Polsce, w sprawie nie znajdzie zastosowanie zwolnienie określone w art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. b ustawy VAT.

Możliwość zaliczenia do kosztów podatkowych wydatków, związanych z produkcją preparatów, które muszą zostać poddane utylizacji z powodu zakazu wprowadzenia ich do obrotu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.275.2021.3.PB

Skoro wydatki poniesione przez zainteresowanych, a związane z chęcią rozszerzenia profilu swojej produkcji o kosmetyki z właściwościami bakterioobójczymi, były naturalną konsekwencją racjonalnego działania w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej i nie istniały w momencie ich ponoszenia jednoznaczne przesłanki, które świadczyłyby o negatywnych konsekwencjach podjętych decyzji gospodarczych, a związanych z produkcją żeli antybakteryjnych jako produktów kosmetycznych, a GIS odmówił możliwości sprzedaży (zakazał sprzedaży) pozostałych na stanie wyprodukowanych preparatów dopiero na początku 2021 r., to istnieje możliwość uznania za koszty uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez zainteresowanych w ramach spółki jawnej na zakup wszelkich materiałów potrzebnych do samej produkcji masy kosmetycznej oraz wszelkich materiałów potrzebnych do produkcji opakowań, a w konsekwencji wszystkich niezbędnych wydatków związanych z produkcją tych wszystkich preparatów, które spółka jest obowiązana obecnie zutylizować z powodu zakazu wprowadzenia ich do obrotu.

Przy czym, dla zainteresowanego niebędącego stroną postępowania, a będącego osobą prawną, tj. sp. z o.o. jako współnika spółki jawnej ww. wydatki stanowią koszt uzyskania przychodów proporcjonalnie do jego prawa do udziału w zysku spółki jawnej.

Kwalifikacja do źródła na gruncie ustawy CIT przychodu powstałego w związku z umorzeniem naliczonych odsetek od weksła, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 października 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.23.2021.1.HK

Odsetki związane z niewykupieniem weksła, dotyczące danego źródła przychodów, należy odnieść do kosztów dotyczących tego samego źródła przychodów. W związku z faktem, że środki pozyskane w wyniku emisji weksła przeznaczone na bieżącą działalność spółki w zakresie obrotu nieruchomości, odsetki związane z niewykupieniem weksła, nie będą stanowiły kosztów związanych z przychodami z zysków kapitałowych.

Tym samym przychód z tytułu umorzenia takich odsetek od weksła nie będzie przychodem z zysków kapitałowych. Zatem, przychód spółki z tytułu umorzenia naliczonych odsetek od weksła należy zakwalifikować na gruncie ustawy CIT jako przychód z innych źródeł przychodu.

Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów kwalifikowanych wynagrodzeń pracowników oraz współpracowników, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.330.2021.2.AN

Prace prowadzone w spółce przez dział Specjalistów SEO w zakresie prac analitycznych oraz prac związanych z obsługą klientów, a także prace w zakresie działu badań i rozwoju produktu SEO, prace wykonywane przez dyrektora działu B+R, spełniają definicję prac B+R, sformułowaną w art. 4a pkt 26-28 ustawy CIT.

Wpłata na PPK w części finansowanej przez pracodawcę, jako dodatkowy element wynagrodzenia pracownika wypełnia przesłankę do jej kwalifikacji do kosztów kwalifikowanych działalności B+R, jako należność z tytułów o których mowa w art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 8 lit. a ustawy PIT, na podstawie art. 18d ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy CIT. Należy dodatkowo

zaznaczyć, że w odniesieniu do części składki do PPK sfinansowanej przez pracownika, należy mieć na uwadze, że nie podlega ona odrębnemu (dodatkowemu) zaliczeniu do kosztów kwalifikowanych, gdyż składka taka nie została wymieniona w zamkniętym katalogu wydatków kwalifikowanych działalności B+R zawartym w art. 18d ust. 2 ustawy CIT.

W tym przypadku pracownik finansuje część składki do PPK z własnych środków, pochodzących z wynagrodzenia. Obowiązek potrącenia z wynagrodzenia składek do PPK finansowanych przez tzw. uczestnika PPK, wynika wprost z art. 27 ust. 9 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, który wskazuje, że wpłaty finansowane przez uczestnika PPK są potrącane z wynagrodzenia po jego opodatkowaniu. Jako koszt kwalifikowany w takim przypadku należy uznać jedynie wynagrodzenia (należności), o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy CIT, z których po opodatkowaniu pracownik finansuje swoją część składki do PPK.

Wynagrodzenie za czas usprawiedliwionej nieobecności w tym za czas urlopu lub choroby nie stanowi kosztów kwalifikowanych o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy CIT. Choć ww. składniki wynagrodzenia stanowią należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy PIT oraz art. 13 pkt 8 lit. a ustawy PIT, to z uwagi na fakt, że pracownicy otrzymujący wynagrodzenie za czas przebywania na płatnych urloпах wycieczkowych, wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, wynagrodzenie za dni wolne na opiekę nad dzieckiem czy wynagrodzenie za inne zwolnienia od pracy przysługujące w związku ze szczególną sytuacją dotyczącą konkretnego pracownika, nie wykonywali/nie realizowali/nie realizują na rzecz spółki w tym okresie prac B+R, nie mogą zostać uznane za koszt kwalifikowany możliwy do odliczenia w ramach ulgi na działalność B+R, na zasadach określonych w art. 18d ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy CIT. Wynagrodzenie za czas nieobecności pracownika nie stanowi kosztów kwalifikowanych.

Sposób obliczania bezpośrednio kolejno następujących po sobie pięciu lat podatkowych dla celów rozliczenia przez spółki strat powstałych i nierozliczonych w latach poprzedzających pierwszy rok podatkowy PGK, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 25 października 2021 r., sygn. DD6.8202.4.2021

Okres pięciu najbliższych kolejno następujących po sobie lat podatkowych, w którym podmiot jest uprawniony do pomniejszenia dochodu o wysokość wygenerowanej straty w latach poprzednich, należy odnosić do lat podatkowych podmiotu, który tę stratę poniósł. Po pierwsze, PGK oraz spółki ją tworzące są odrębnymi podmiotami CIT. Nie występuje zatem tożsamość dochodów oraz strat, czego skutkiem jest brak możliwości ich kompensacji.

Po drugie, rok podatkowy spółki kończy się wraz z rozpoczęciem roku podatkowego PGK a następny zaczyna się w momencie zakończenia funkcjonowania PGK. Przepisy ustawy CIT wyraźnie odróżniają rok podatkowy spółki od roku podatkowego PGK. Nie można zatem utożsamiać roku podatkowego PGK z rokiem podatkowym spółki.

W związku z powyższym, obliczając okres pięciu najbliższych kolejno następujących po sobie lat podatkowych dla celów rozliczenia przez spółkę strat powstałej przed przystąpieniem do PGK, nie uwzględnia się lat podatkowych PGK. Pięcioletni okres, o którym mowa w art. 7 ust. 5 ustawy CIT (w stosunku

do straty poniesionej przez spółkę przed związaniem PGK), ulega zawieszeniu na skutek przystąpienia spółki do PGK.

Termin ten zaczyna biec wraz z rozpoczęciem kolejnego roku podatkowego spółki, ponieważ jest to najbliższy kolejno bezpośrednio następujący po sobie rok podatkowy podmiotu, który jest uprawniony do rozliczenia tej straty.

Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych prezesa zarządu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 października 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.229.2021.1.KW

Jak wynika z wniosku, prezes zarządu pełni funkcję na podstawie powołania. Spółka zamierza sfinansować koszt uczestnictwa prezesa w studiach oraz koszt zakwaterowania i wyżywienia w czasie weekendowych zjazdów. Kierunek studiów jest zgodny z działalnością spółki. Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że ww. koszty zostaną poniesione w celu osiągnięcia przychodów albo zabezpieczenia źródła przychodów.

A zatem, uzasadnione i udokumentowane wydatki, o których mowa we wniosku, ponoszone przez spółkę na rzecz prezesa zarządu w związku z pełnieniem przez niego obowiązków, zgodnie z dyspozycją art. 15 ust. 1 ustawy CIT, mogą stanowić koszty uzyskania przychodu spółki.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl